

Jeg skal i øvrigt i den forbindelse sige, at det da også kunne være rart, hvis man havde fået at vide, hvor langt et rimeligt varsel er. Det er jo sådan et herligt elastikudtryk, som ministeren kan bruge fuldstændig efter forgodtbefindende, så også her ligger der altså en bemyndigelse.

I samme paragraf findes der også en – skal vi sige – gentagelse af en bemyndigelse, og jeg ved godt, at den bemyndigelse har ministeren i forvejen, men jeg går ud fra, at når den nu alligevel er kommet med i dette lovforslag, må det vel være, fordi man agter at udnytte den om ikke så lang tid. Jeg ved så igen ikke, hvad ikke så lang tid er, da jeg hverken ved, hvornår loven træder i kraft, eller hvad man forstår ved en rimelig tid.

Der står her, at ministeren kan iværksætte den faste Storebæltsforbindelse på elområdet, og jeg vil gerne sige, at jeg er skeptisk over for en iværksættelse af den faste Storebæltsforbindelse på elområdet. Sådan som jeg har læst rapporter om det, er den faste Storebæltsforbindelse på elområdet på ingen måde rentabel i øjeblikket, og jeg har meget svært ved at se, hvorfor vi skal foretage nogle investeringer, som der ikke er økonomi i, og det har jeg ydermere, fordi elværkerne og elselskaberne gentagne gange over for os har præciseret, at i samme øjeblik, vi fra politisk hold stiller krav om, at denne forbindelse skal etableres, gør man det. Derfor ønsker vi fra konservativ side bestemt ikke forbindelsen etableret, før den er rentabel, men det kan jeg have en formodning om at ministeren ønsker.

Når jeg så har nævnt alle disse kritiske punkter, skal jeg gentage, at vi fra konservativ side som sagt er tilhængere af elliberalisering, og vi er også tilhængere af og har bemærket, at ministeren med lovforslaget sikrer, at også den almindelige forbruger får del i de fordele, der ligger i elliberaliseringen, og det vil vi da gerne sige at vi er meget tilfredse med. Vi har også noteret os, at det i forslaget sikres, at vi fortsat i Danmark kan stille krav om høj forsyningssikkerhed og høj miljøbevidsthed, og at vi kan sikre, at alle danske elforbrugere, uanset hvor de henter deres elektricitet, skal være med til at betale for forsyningssikkerheden og den høje miljøbevidsthed. Også det er vi tilfredse med.

Så der er altså også gode ting i lovforslaget, ligesom vi også har noteret os med tilfredshed, at lovforslaget er søgt – sådan står der – udarbejdet i overensstemmelse med de EF-direktiver, som er drøftet, men endnu ikke færdigbehandlet i EU, og det er vi naturligvis også meget

tilfredse med, og vi regner derfor med, at dette at få lovforslaget notificeret vil være en enkel sag; men det er en af de ting, som vi naturligvis også gerne vil vide noget mere om.

Selv om der altså er nogle tidsler eller måske endda mange tidsler i ministerens lovforslag, finder Det Konservative Folkeparti, at selve hovedideen og tanken bag lovforslaget er tilfredsstillende.

Det følger så helt klart af de bemærkninger, jeg her har gjort om ministerens lovforslag om elliberalisering, at Det Konservative Folkeparti ikke kan tilslutte sig Enhedslistens forslag, som modvirker enhver form for elliberalisering og opretholder den øjeblikkelige tilstand med to elleverandører, en øst og en vest for Storebælt. Det finder vi som sagt fra konservativ side er en dårlig idé.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Den røde lampe lyste næsten før, så jeg nåede ikke at få kommenteret lovforslag nr. L 236 fra Enhedslisten.

For at sikre mig, at man ikke tager min tavshed om dette forslag til indtægt for, at jeg støtter det, vil jeg skynde mig her at understrege, at det vil Venstre afvise, i og med at hr. Bent Hindrup Andersen her igen slet ikke har forstået, hvad hele elliberaliseringen går ud på. Det er der så ikke noget at gøre ved, men det kommer stille og roligt.

Anni Svanholt (SF):

I SF går vi imod et frit energimarked. Vi ønsker en samfundsmæssig regulering af et så væsentligt område som energiområdet. Et frit marked er efter vores opfattelse helt uforeneligt med den miljø- og energipolitik, vi mener der skal føres i Danmark, og i særdeleshed helt uforeneligt med den CO₂-politik, som vi også skal føre.

Vi mener, at de principper, der er i energipolitikken i dag om bl.a. solidarisk betaling og forsyningssikkerhed, er vigtige og væsentlige principper at fastholde. Der er altså ingen energipolitisk begrundelse for at foretage en elliberalisering.

Hidtil er der indgået meget begrænsede aftaler med gensidig udveksling af el mellem Danmark, Sverige og Norge. Det fungerer jo ganske godt og hensigtsmæssigt, og hvis der så i øvrigt bliver lavet et Storebæltskabel, så vi får forbundet Øst- og Vestdanmark, kan man også dér udveksle el, og det er yderst fornuftigt.